

Lilian Vlassak-van Eerd wil praktisch samenwerken

Lilian Vlassak-van Eerd (35 jaar, Nederweert) is getrouwd met Harm en samen hebben ze twee kinderen: dochtertje Merlijn van bijna zeven jaar en zootje Jorn van 4,5 jaar. Sinds 1996 werkt ze in loondienst in een vrije vestiging. We vroegen haar naar haar werkzaamheden als columnist van de website kinderinfo.nl.

Destijds combineerde ik dit met werken in het speciaal onderwijs. Toen werkte ik fulltime, sinds de geboorte van onze dochter Merlijn werk ik parttime (ruim 2,5 dag per week – exclusief de tijd voor verslaglegging aan derden, bezoeken aan scholen, et cetera). Dit bevalt mij prima! Momenteel ben ik twaalf jaar werkzaam in de logopedische praktijk in Budel-Leende. Mijn cliënten hebben diverse logopedische stoornissen en hebben zeer uiteenlopende leeftijden maar ik werk vooral met kinderen van drie tot elf jaar.

Je bent als deskundige 'vraagbaak' verbonden aan de website www.kinderinfo.nl. Hoe kwam je hiertoe?

Wat leuk dat ik gevraagd word voor dit interview in *Logopedie en Foniatrie* vanwege mijn bijdrage aan de website kinderinfo.nl! Lang geleden publiceerden zij een artikel over de voordelen van speengebruik ten opzichte van duimen.

Dit werd zó positief opgesteld dat mijn tenen kromden. Het was duidelijk dat er geen logopediste naar dit artikel had gekeken. Die zou namelijk ook de nadelige gevolgen van langdurig zuigen hebben benoemd. Ik was zo verbaasd dat dit zo gepubliceerd werd dat ik besloot om uitgebreid op dat artikel te reageren. Ik benoemde onder andere de gevolgen op het gebit, de ademhaling (plus de gevolgen op het gehoor wanneer er geen neusademhaling is), de verslachte mondspieren, de invloed op de spraak en de vaak samengaannde ingezakte houding.

Mijn reactie werd zeer positief ontvangen en zij beaamden geen logopediste in hun 'deskundigenpanel' te hebben. Zij vroegen mij of ik hun panel wilde versterken. Ik was aanvankelijk erg verbaasd aangezien dit niet mijn bedoeling was bij het schrijven van mijn reactie. Daarna was ik terughoudend; als ik kritiek uitte op een artikel dan konden anderen dat dadelijk natuurlijk ook doen op mijn columns. Ik zou dus goed moeten gaan overwegen wát ik zou gaan schrijven aangezien dat gepubliceerd zou worden. Ook zou ik misschien vragen uit het land gaan krijgen. Hoe zou ik dan omgaan met bepaalde vragen op gebieden waarin ik níet gespecialiseerd ben: bijvoorbeeld eet-/drinkproblemen bij baby's of schisis? Ik vroeg mijn werkgeefster en mijn collegae uit de kwaliteitskring om hun steun. Zij wilden allemaal helpen mocht dit nodig zijn en met deze gedachte heb ik enthousiast gereageerd op hun verzoek. Vooral enthousiast omdat ik dit zag als een

Lilian Vlassak-van Eerd

mogelijkheid om logopedie te promoten.

Mijn columns zijn nu maandelijks te lezen op www.kinderinfo.nl. Aanvankelijk opperde ik zelf onderwerpen maar daarna kwamen er ook vragen van ouders. Het kost soms vrij veel tijd en ik vind het erg jammer dat ik er geen punten voor het kwaliteitsregister voor kan krijgen, maar ik krijg er wel voldoening van in de vorm van reacties van de ouders en de redactrice en in de vorm van bekendheid voor het vak. Er is overigens later nóg een logopediste – mede op mijn verzoek – bij betrokken geraakt om ook via het tijdschrift vragen te beantwoorden van ouders.

Ambieer je een eigen praktijk?

Nee, eigenlijk niet. Aangezien ik mijn eigen planning mag regelen en heel veel vrijheid krijg van mijn werkgeefster bevalt dit prima zo. Soms denk ik wel dat de zelfstandigheid waarmee veel logopedisten die al lange tijd in loondienst werken en waarmee zij alles via de computer aan hun werkgeefsters aanleveren wel hoger ingeschaald zou mogen worden, maar vaak is de keerzijde onvoldoende bekend. Natuurlijk horen bij die keerzijde ook onder andere de contracten met zorgverzekeraars en de verwerking

van rekeningen. Dat zijn aspecten die mij niet aantrekken en die mij weerhouden een eigen praktijk te beginnen.

Waar sta je over vijf jaar?

Graag met beide benen op de grond op dezelfde plaats, zeg ik dan lachend. Ik ben een persoon die veel waarde hecht aan stabiliteit, waarom veranderen als je tevreden bent? Wel vind ik het erg belang-

rijk om niet in een sleur te belanden. De laatste tijd vormden cursussen als DTL en 'Meer dan larynxmanipulatie' een extra uitdaging en verder blijven de stoornissen van patiënten mij vaak langdurig uitdagen, bijvoorbeeld dyslexie, autisme, laryngectomie. Bovendien is sinds ruim een jaar de praktijklocatie waar ik werk in Budel vernieuwd (zie www.logopediebudel.nl). Ook dit vormde een uitdaging temeer omdat de locatie nu in een Medisch Bewegingcentrum is. Ik hoop in de komende vijf jaar meer échte samenwerking te krijgen met fysiotherapeuten, cesartherapeuten, osteopaten, tandartsen, en leerkrachten. Dit naar aanleiding van de samenwerkingsverbanden die ik zag tijdens de cursus 'Meer dan larynxmanipulatie'. Mijns inziens vindt er in het algemeen wel geregeld verslaglegging onderling plaats maar wordt er nog te we-

nig écht sámgewerkt tussen logopedisten en derden. Ieder werkt naast elkaar zijn/haar behandelplan netjes uit. Maar ik betwijfel of de behandelaars (en de patiënten), de relaties daartussen blijven zien. Bovendien merk ik dat het initiatief om informatie te verzamelen om het totaalbeeld van een patiënt te verkrijgen na heel wat jaren helaas nog steeds vaak bij mij als logopediste ligt. 'Niet alleen op papier maar praktisch samenwerken!' is mijn uitdaging geworden.